

۷. زره خدا: چگونه نبرد جنگ روحانی خود را ببریم.

جنگ روحانی: غلبه بر شر از طریق مسیح.

لینک ویدیوی یوتیوب با زیرنویس به ۷۰ زبان: <https://youtu.be/yG2qWrWTbsQ>

جنگ روحانی‌ای که هر مسیحی با آن روبروست چیست؟

در این مجموعه درباره **جنگ روحانی**، ما بررسی می‌کنیم که چگونه بر **حملات روحانی** پیروز شویم. ما آیات مختلفی از کتاب مقدس را بررسی کرده‌ایم که به **درگیری کیهانی** مداوم در **قلمروهای آسمانی نامرئی** اشاره دارند—جنگی که چه مردم آن را تشخیص دهند و چه ندهند، همچنان ادامه دارد. اگر با مسیح راه می‌روید، نمی‌توانید انکار کنید که در یک **مبارزه روحانی** درگیر هستید و به **زره روحانی** نیاز دارید. ما به عنوان شاگردان عیسی، همه مأموریم که نقش خود را در این نبرد ایفا کنیم. این نبرد برای جان مردان و زنانی است که عمیقاً مورد محبت خدا قرار دارند. او نمی‌خواهد هیچ‌کس هلاک شود، بلکه می‌خواهد همه به توبه آیند (دوم پطرس ۳: ۹).

خبر خوب در مورد این نبرد این است که خدا شما را برای آن آماده می‌کند. او در مبارزاتتان با شماسات و زرهی را به شما داده است که خود آماده کرده است. در واقع، ممکن است شما تنها با اطاعت از خدا، در حال مبارزه با قدرت‌های تاریکی باشید که حتی از وجودشان نیز آگاه نیستید. هدف من از این مجموعه این است که به شما کمک کنم تا نه تنها از درگیری در قلمرو روحانی، بلکه از توانایی خود برای گام برداشتن در پیروزی و آزادی، از طریق مسیح، آگاه‌تر شوید. و این تنها برای شما نیست، بلکه برای دیگران نیز هست که تأثیر پادشاهی خدا را از طریق شما احساس خواهند کرد.

هیچ‌یک از ما از این وظیفه مقدس برای شناساندن انجیل و ترویج ملکوت خدا معاف نیست. اگر درمانی برای سرطان داشتیم و آن را برای خودمان نگه می‌داشتیم، این یک جنایت علیه بشریت بود. دشمنی سرطان روحانی را در سراسر جهان ما گسترش داده است و هر یک از ما مسئول آوردن شفا از بیماری گناه به بشریت هستیم. همه برای معلم کتاب مقدس یا کشیش شدن فراخوانده نشده‌اند، اما همه ما نقشی برای ایفا کردن داریم. نقش شما ممکن است شامل رهبری گروه‌های کوچک، کار با کودکان یا جوانان، مشارکت در فعالیت‌های ترویجی برای جوامع کم‌برخوردار، یا شرکت در تبلیغات دینی باشد. راه‌های بی‌شماری وجود دارد که خداوند می‌خواهد ما را در آن سهیم کند، اما نکته اصلی این است که هر یک از ما یک وظیفه منحصر به فرد و یک رسالت متمایز در بدن مسیح داریم. اینکه با به انجام رساندن رسالت خود برای خدمت، بخشی از حرکت رو به جلوی ملکوت خدا باشیم، یکی از مؤثرترین راه‌ها برای مشارکت در این نبرد روحانی است.

از اوست که تمام بدن، با پیوستن و پیوستگی هر رباط نگهدارنده، رشد می‌کند و خود را در محبت می‌سازد، زیرا هر عضوی کار خود را انجام می‌دهد (افسیسیان ۱۶: ۴؛ تأکید از ماست).

پولس رسول در آیه ۱۶ می‌نویسد که خدا رهبران خادم را در کلیسا همچون رباط‌ها به کار می‌گیرد. رباط‌ها چه کاری انجام می‌دهند؟ آن‌ها استخوان‌ها را به هم متصل کرده و از اندام‌ها حمایت می‌کنند. آن‌ها به عنوان ساختار حمایتی بدن مسیح عمل می‌کنند، اما این خود بدن است که در محبت خود را می‌سازد، در حالی که هر بخش نقش خود را ایفا می‌کند. پولس پیش از این تعلیم داده بود که خداوند رهبران گوناگونی—رسولان، پیامبران، بشارت‌دهندگان، شبانان و آموزگاران—را مأمور آماده ساختن قوم خدا برای اعمال خدمت کرده است تا بدن مسیح تقویت شود (افسیسیان ۴: ۱۱-۱۲). او این مطلب را به کلیسای قرنتس نیز چنین منتقل کرد: «**حال شما بدن مسیح هستید و هر یک از شما عضوی از آن هستید**» (اول قرنتیان ۱۲: ۲۷). ما به عنوان اعضای بدن مسیح، ممکن است با حملات مواجه شویم. به هر حال، ما به عنوان مسیحیان نام مسیح را به عنوان «مسیحی» پذیرفته‌ایم و از طریق تعمید، وفاداری خود را به او به طور علنی اعلام کرده‌ایم.

دشمن ما، شیطان، از خداوندگار عیسی مسیح متنفر است و به خاطر اتحاد ما با او، شیطان نیز از ما متنفر است. منطقی است که هر یک از ما که به مسیح ایمان داریم، هدفی برای نیروهای روحانی مخالف مسیح و پیشروی پادشاهی خدا هستیم. از آنجا که شیطان با مسیح مخالفت کرد، ما نیز می‌توانیم انتظار داشته باشیم که با مخالفت روبرو شویم. به همین دلیل است که بسیاری از مسیحیان مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند. رهبران مسیحی به دلیل اینکه در خط مقدم نبرد قرار دارند، با مخالفت‌های بسیار بیشتری روبرو خواهند شد و به نوعی، نقش رباط‌های نگهدارنده در بدن مسیح را ایفا می‌کنند.

چرا شیطان مؤمنان را هدف قرار می‌دهد و مانع خدمت می‌شود؟

زیرا ما — بی‌گمان من، پولس، بارها و بارها — می‌خواستیم به شما بباییم، اما شیطان مانع ما شد (اول تسالونیکیان ۲:۱۸).

مقطع فوق به زمانی می‌پردازد که پولس رسول قصد داشت از کلیسای تسالونیک دیدن کند. با این حال، به دلایلی که برای ما روشن نشده است، شیطان مانع از سفر او و فرصت تقویت ایمان آنان شد و او را بر آن داشت که در عوض برایشان نامه بنویسد.

هر چیزی که مانع رشد معنوی ما می‌شود را نمی‌توان به شیطان نسبت داد. سه حوزه مبارزه وجود دارد که ما به عنوان مسیحیان با آن دست و پنجه نرم می‌کنیم:

- ۱) نظام دنیوی که در برابر خداست (اول یوحنا ۲:۱۵)،
- ۲) طبیعت گناه‌آلود پایین‌دست ما (رومان ۸: ۵-۱۱)، و
- ۳) دشمن ما، شیطان، به همراه شیاطینش.

ما زمانی که در برابر خواسته‌های طبیعت گناه‌آلود خود تسلیم می‌شویم، با پیامدهای انتخاب‌های نادرست روبرو می‌شویم و ممکن است از وفاداری نیز برخوردار نباشیم، که این امر ما را آسیب‌پذیر می‌سازد. با این وجود، من معتقدم موارد بسیاری از محافظت فرشتگان وجود دارد که ما از آن بی‌خبر هستیم. روزی که به بهشت برسیم، فکر می‌کنم دیدن تمام راه‌هایی که خدا از ما محافظت کرده است، حتی زمانی که متوجه نبودیم در خطر هستیم، بسیار شگفت‌انگیز خواهد بود.

ما به عنوان مؤمنان به مسیح، می‌کوشیم در نوری که خدا به ما داده است زندگی کنیم. آن نور، تاریکی را آشکار می‌سازد و در اینجا است که این کشمکش پدید می‌آید. کتاب مقدس می‌گوید که هر کس که بخواد در مسیح عیسی زندگی خدا تر سانه کند، آزار خواهد دید (دوم تیموتائوس ۳:۱۲). به عبارت دیگر، نیروهای شرور تا حدی در برابر هر یک از ما می‌ایستند. پولس رسول برای مقابله با این حملات، نامه‌ای به کلیسای افسوس نوشت که در آن به پنج شکل دفاع و دو راهی که می‌توانیم در موضع تهاجمی قرار گیریم، پرداخته شده است. ما در مطالعه‌ای آینده به «سلاح‌های تهاجمی مؤمن» خواهیم پرداخت. ببایید نگاهی بیندازیم به آنچه پولس در مورد زره روحانی ما می‌گوید.

آیات کتاب مقدس: زره خدا در افسسیان ۶

۱۰ و اما در آخر، در خداوند و در قدرت عظیم او قوت یابید. ۱۱ تمام سلاح‌های روحانی خدا را بپوشید تا بتوانید در برابر حیل‌های شیطان مقاومت کنید. ۱۲ زیرا جنگ ما با گوشت و خون نیست، بلکه با حکومتها و مقامات و فرمانروایان تاریکی این جهان و با نیروهای روحانی شرارت در فضاها ی آسمانی است. ۱۳ از این رو، اسلحه کامل خدا را بپوشید تا بتوانید در روز بد مقاومت کنید و پس از انجام همه کارها، محکم بایستید.

۱۴ پس محکم بایستید، کمر بند حقیقت را بر کمر ببندید و سینه‌بند راستی را بر تن کنید، ۱۵ و پاهای خود را با آمادگی که از انجیل صلح به دست می‌آید، مسلح سازید. ۱۶ علاوه بر همه اینها، سپر ایمان را بردارید که با آن می‌توانید همه تیرهای سوزان شیطان را خاموش کنید. ۱۷ کلاه نجات و شمشیر روح، یعنی کلام خدا را بردارید. ۱۸ و در هر موقع با هر نوع دعا و درخواست در روح دعا کنید. با این ذهنیت، هوشیار باشید و همواره برای همه مقدسین دعا کنید (افسسیان ۶:۱۰-۱۸).

در زمانی که پولس کلمات فوق را می‌نوشت، تحت بازداشت خانگی در روم بود. اکثر محققان معتقدند که او هنگام نگارش این نامه به کلیسای افسوس، به یک سرباز رومی زنجیر شده بود. او از سپر، زره و شمشیر سرباز رومی به عنوان استعاره‌ای برای آنچه می‌خواست به افسوسی‌ان و همه کسانی که کلماتش را در مورد غلبه بر حملات شیطان می‌خواندند، بیاموزد، استفاده

کرد. وقتی زره روحانی برای محافظت از خود داشته باشیم، همان‌طور که زره سرباز رومی از او محافظت می‌کرد، قوی خواهیم بود، نه به خودمان، بلکه در خداوند و در قدرت عظیم او، که برای مقابله با هر روح شیطانی بیش از حد کافی است.

سال‌ها پیش، پس از ترک شغل ماهیگیری تجاری پدرم، این سؤال برایم پیش آمد که چگونه از خدمت تأسیس کلیسا در انگلستان حمایت مالی کنم. دوستی مرا زیر بال و پر خود گرفت و حرفه نقاشی و تزئینات را به من آموخت. گاهی اوقات ما در پروژه‌های ساختمانی بزرگ در منطقه ایست اند لندن، کار را به پیمانکاران فرعی دیگر واگذار می‌کردیم. به یاد دارم که با دو تن از برادران ایمانی همکار بودم. به دلیل کمبود وقت در محل کار، مجبور بودیم با لباس‌هایمان بخوابیم و صبح روز بعد به کار ادامه دهیم. در ساعات اولیه صبح، مشاهده کردم که دو دوست مؤمنم نوعی آیین را به جا می‌آوردند و در دعای خود، پوشیدن زرهی نامرئی را به نمایش می‌گذاشتند. اگر شما چنین روتین صبحگاهی را دنبال می‌کنید، نمی‌خواهم شما را منصرف کنم، اما من زره‌هایی را که پولس توصیف می‌کند، به عنوان خصال شخصیتی می‌بینم. زره روحانی چیزی نیست که هر صبح از تن درآید و دوباره پوشیده شود. این مانند یک بازی ویدیویی نیست که وقتی به مرحله خاصی می‌رسید، سلاح یا زره‌ای بخرید. این زره‌ای که در مورد آن صحبت می‌کنیم، تدارکاتی از سوی استاد است که ما را به مبارزه فراخوانده است.

بیاپید آن را جور دیگری بیان کنیم. اگر کشور شما شما را برای جنگیدن فرا می‌خواند، یکی از اولین کارهایی که انجام می‌دهید این است که به انبارهای تدارکات می‌روید و یونیفورم خود را دریافت می‌کنید. شما آن را نمی‌خرید؛ آن را به دست نمی‌آورید. آن توسط کسی به شما داده می‌شود که برای او می‌جنگید. شما به مسئول تدارکات نمی‌گویید چه نوع زره‌ای می‌خواهید؛ او از قبل به این موضوع برای شما فکر کرده و آن را طبق مشخصات او برایتان ساخته تا شما را برای رویارویی و شکست دشمنی که با آن می‌جنگید، مجهز کند. نبردها اغلب بر اساس قدرت زره یا سلاح فرد برده یا باخته می‌شوند. این زره به دلیلی «زره‌ی خدا» نامیده می‌شود. این زره، زرهی نفس نیست. من نمی‌خواهم به کلام خودی که خودم ساخته‌ام اعتماد کنم، زیرا ممکن است وقتی ضربه‌ای حیاتی به سرم وارد می‌شود، مرا ناامید کند. من سپری از اراده خود نمی‌خواهم؛ به انتقال نوعی ایمان که خدا می‌بخشد، نیاز دارم. برای مبارزه با دشمنی روحانی، باید خود را با زره روحانی مجهز کنیم. با این افکار در ذهن، اکنون بیاپید به زره روحانی که پولس می‌گوید برای نبرد به آن نیاز داریم، نگاهی بیندازیم:

درک اجزای زره خدا

(۱) کمر بند راستی

کمر بند سرباز رومی همه چیز را در جای خود نگه می‌داشت. نبرد در گذشته عمدتاً دست‌به‌دست بود و لباس‌های گشاد یک معضل محسوب می‌شدند. سرباز رومی قبل از نبرد، لباس‌های خود را داخل شلوار می‌کرد و کمر بندش را محکم می‌بست. از نظر پولس، حقیقت همه چیز را در زندگی جنگجوی مسیحی مستقر و ثابت نگه می‌داشت.

پولس می‌دانست که حقیقت بخش جدایی‌ناپذیر جنگ روحانی است. بدون تثبیت شدن توسط حقیقت، هنگامی که سعی می‌کنیم با دشمن بجنگیم، از هم می‌پاشیم. سه راه وجود دارد که خود را با حقیقت کمر بند کنیم. اولی، شناخت شخص مسیح است که خود حقیقت است. عیسی گفت: «من راه و راستی و حیات هستم. هیچ‌کس جز از طریق من به نزد پدر نمی‌آید» (یوحنا ۱۴:۶). عیسی تجسم حقیقت است. هنگامی که با او وارد رابطه می‌شویم، با حقیقت تجسم‌یافته روبرو می‌شویم. هنگامی که شخص حقیقت را می‌شناسیم، روح ما آزاد می‌شود (یوحنا ۸:۳۲). نکته دوم که ممکن است پولس در ذهن داشته باشد این بود که ما باید خود را به جهان‌بینی‌ای که از کتاب مقدس سرچشمه می‌گیرد، مجهز کنیم. پولس رسول، هنگامی که با بزرگان افسوس خداحافظی می‌کرد، گفت: «از این رو، امروز شهادت می‌دهم که من از خون هیچ‌کس بی‌گناهم.»^{۲۷} زیرا من از اعلام تمام مقاصد خدا به شما ابا نکردم» (اعمال رسولان ۲۰: ۲۶-۲۷). وقتی با دانستن تمام حقیقت درباره اینکه عیسی کیست و چه کرده است، به درک درستی می‌رسیم، شیطان دروغ‌ها و تیرهای آتشی برای پرتاب کردن به سوی ما کم‌تری خواهد داشت. مسیحی بالغ می‌تواند تاکتیک‌های فریبنده و دروغین شیاطین را از خود دور کند.

نکته سوم که پولس ممکن است با تصویر کمر بند حقیقت به آن اشاره کند، مربوط به عدم فریب در میان مؤمنان است. ما فراخوانده شده‌ایم که صادقانه سخن بگوییم و با صداقت و در هماهنگی با کلام خدا زندگی کنیم. هنگامی که عمداً دروغ می‌گوییم یا فریب می‌دهیم، خود را در معرض محکومیت شیطانی قرار می‌دهیم. چنین فریب عمدی به دشمن اجازه می‌دهد تا ما را در حضور کافران در دروغ‌ها گرفتار کند و به شهادت ما از قدرت خدا آسیب برساند. اگر خود را در چنین موقعیتی یافتید، سریعاً

خود را با کلام خدا همسو سازید. دشمن بر شما هیچ قدرتی ندارد؛ کسانی که بخشش خدا را می‌پذیرند، از محکومیت رها هستند!

سوالات تعامل گروهی کوچک:

- سوال ۱: پولس اشاره می‌کند که «حقیقت» همه چیز را به هم پیوند می‌دهد. در دنیایی پر از ارزش‌های فرهنگی متغیر، بزرگترین دروغ‌ها یا توهمات فرهنگی که امروز سعی در شل کردن «کمر بند حقیقت» یک مسیحی دارند، کدامند؟
- سوال ۲: کیت اشاره می‌کند که فریب شخصی یا دروغ‌های پنهان ما را در معرض حملات دشمن قرار می‌دهد. چرا گناه مخفی ما را تا این حد در برابر شکست روحانی آسیب‌پذیر می‌کند، و چگونه صداقت علنی دشمن را خلع سلاح می‌کند؟

(۲) سینه‌بند عدالت

وقتی پولس به آن نگاه می‌کرد، سینه‌بند یک سرباز رومی به او یادآوری می‌کرد که یک مسیحی برای دفاع از قلب و اعضای درونی خود به پارسایی نیاز دارد. دو احتمال ممکن است در ذهن پولس هنگام نوشتن بوده باشد. اولی نیاز به «تبرئه از روی عدالت» است. منظور ما از «تبرئه از روی عدالت» چیست؟ تبرئه از روی عدالت به معنای «اعتباربخشی به حساب ما» است، همان‌طور که وقتی خدا با ابراهیم، پدر ما در ایمان، سخن گفت و به او گفت که پدر جمعی کثیر از مردم خواهد بود، هر چند که پیر و بی‌فرزند بود.

او او را به بیرون برد و گفت: «به آسمان بنگر و اگر می‌توانی، ستارگان را بشمار.» سپس به او گفت: «نسل تو نیز چنین خواهد بود.»^۶ ابرام به خداوند ایمان آورد و او این را برای او به حساب تقوا گذاشت. (پیدایش ۱۵: ۵-۶).

ابراهیم به خدا ایمان آورد. پاسخ خدا به ایمان ابراهیم چه بود؟ کتاب مقدس می‌گوید که پارسایی به حساب بانکی روحانی او منظور شد (پیدایش ۱۵: ۵-۶). پارسایی منسوب‌شده ما را در جایگاه درست در پیشگاه خدا قرار می‌دهد و به او اجازه می‌دهد تا به واسطه روح القدس بیاید و در درون ما زندگی کند. موقعیت درست ما در پیشگاه خدا به خاطر تلاش‌های ما نیست؛ بلکه هدیه‌ای است که هنگام ایمان آوردن به ما داده می‌شود (رومان ۴: ۱-۸). به همین دلیل است که ما او را اینقدر دوست داریم! خدا با این رفتار، نسبت به ما سخاوتمند و مهربان بوده است.

خداوند با هر یک از ما به همان شیوه‌ای رفتار می‌کند که با ابراهیم رفتار کرد. هنگامی که ما به کار کفاره‌ای که عیسی بر صلیب انجام داد ایمان می‌آوریم، خداوند *righteousness* مسیح را به عنوان یک هدیه به ما نسبت می‌دهد. او برای شما و به جای شما مرد. منظور من از این، این است که او برای گناهان شما بر صلیب آویخته شد و گناهان شما را در بدن خود حمل کرد (اول پطرس ۲: ۲۴). هنگامی که ما به شهادت خدا درباره کار به اتمام رسیده پسرش بر صلیب ایمان می‌آوریم، *righteousness*، یعنی پارسایی مسیح، را به حساب بانکی روحانی ما واریز می‌کند:

خدا آن کس را که گناهی نداشت، به خاطر ما گناه قرار داد، تا ما در او به راست‌کرداری خدا تبدیل شویم (دوم قرنتیان ۵: ۲۱).

هنگامی که دشمن با اتهاماتی در مورد آنچه اشتباه گفته یا انجام داده‌اید به سراغ شما می‌آید، می‌توانیم پاسخ دهیم که عیسی از روی صلیب فریاد برآورد: «به اتمام رسید» (یوحنا ۱۹: ۳۰). واژه یونانی که «به اتمام رسید» ترجمه شده، یک اصطلاح حسابداری است که به معنای پرداخت کامل است. او بدهی گناه مرا پرداخته است. هیچ چیزی را نمی‌توان به پارسایی‌ای که مسیح هنگام ایمان آوردن به ما می‌بخشد، افزود. این کار، نود و پنج درصد کار عیسی و پنج درصد کار ما نیست. این کاملاً کار عیسی است! مسیح بدهی را کاملاً پرداخته است. مؤمنی که می‌فهمد مسیح برای او چه کرده است، می‌تواند به تلاش بیهوده دشمن برای ادعای اینکه او به اندازه کافی خوب نیست، بخندد. مسیح پارسایی ماست.

پطرس ممکن است همچنین در حال اشاره به این باشد که زره عدالت به معنای زیستن یک زندگی صالح در پیشگاه خداست. اگر این تفسیری است که پطرس قصد داشته، ممکن است نگران بوده باشد که تیرهای دشمن بتوانند در قلب یک مؤمن جای

بگیرند اگر او زندگی مبتنی بر اعتراف و توبه را نزیست. ما باید در نور گام برداریم، همان‌طور که او در نور است:

7 اما اگر در نور راه برویم، چنان‌که او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون عیسی، پسرش، ما را از هر گناه پاک می‌سازد. 8 اگر ادعا کنیم که بی‌گناه هستیم، خود را فریب می‌دهیم و حقیقت در ما نیست. 9 اگر گناهان خود را اعتراف کنیم، او وفادار و عادل است و گناهان ما را خواهد بخشید و ما را از هر بی‌عدالتی پاک خواهد ساخت (اول یوحنا ۷: ۱-۹).

زندگی در بخشش خدا مستلزم زندگی با آسیب‌پذیری در برابر خدا و دیگران است. تیرهای اتهام و محکومیت دشمن نمی‌توانند در قلب ریشه بدوانند اگر کسی در برابر خدا و سایر مؤمنان با اطاعت و تقوا زندگی کند. با این حال، هنگامی که گناه می‌کنیم، باید در این مورد با خدا صادق و آسیب‌پذیر باشیم و گناه خود را با او در میان بگذاریم. باید از او طلب بخشش کنیم و اگر به دیگری ستم کرده‌ایم، با آن شخص آشتی کنیم. گاهی جبران خسارت ضروری است؛ اگر چنین است، در انجام آن تأخیر نکنید.

به یاد می‌آورم که یک بار وقتی یک مؤمن جوان بودم و هنوز به عنوان یک ماهیگیر تجاری کار می‌کردم، شبانه به تنهایی روی کشتی ترال پدرم در مکانی به نام «استون بنکس» کار می‌کردم، جایی که ماهی‌های زیادی از کرم‌های فراوان تغذیه می‌کردند. قبل از اینکه با روشن شدن هوا به سمت خانه حرکت کنم، چندین بار تورهایم را در «استون بنکس» کشیدم. با روشن شدن هوا، متوجه شدم که تورهای صیادی دیگری به تخته‌های تور کششی من گره خورده است. کسی قبل از تاریکی هوا این دیوار بلند تور را در امتداد «استون بنکس» گسترده بود، بی‌آنکه بداند من آن شب تورهای کششی‌ام را در آنجا به آب می‌اندازم. روح القدس به من الهام کرد که بفهمم چه کسی تورها را گسترده و برای جبران خسارت، تورهای جدیدی برایشان تهیه کنم.

وقتی این فکر برای اولین بار به ذهنم رسید، واکنش دفاعی فوری‌ام در برابر خدا این بود که به او اطلاع دهم که صاحب تور حلقه‌ای چراغی روی شناورهایش نصب نکرده بود، بنابراین من مسئول نبودم و نیازی نبود به او پول بدهم. با این حال، روح القدس رهایم نمی‌کرد و نمی‌توانستم در این مورد آرامش خاطر پیدا کنم.

چند ساعت بعد، تسلیم الهامات روح شدم و برای دیدن لس اسمیت، صاحب تورها، رفتم. اعتراف کردم که تورهای او را به طور تصادفی خراب کرده‌ام و پول تورهای کاملاً نو را به او دادم. هنوز چهره او را به یاد می‌آورم وقتی به این فکر می‌کرد که کسی چنین کاری کرده است. او متوجه شد که این اتفاق به خاطر کوتاهی خودش بوده است. این ماجرا به گواهی‌ای تبدیل شد که در سراسر جامعه ماهیگیران طنین‌انداز شد. سایر ماهیگیران متوجه شدند که اتفاق غیرعادی‌ای برای کیت توماس افتاده است. نمی‌توانید آن شادی را که از اطاعت از روح و جبران خسارت احساس کردم تصور کنید. آن شادی از انتخاب من برای اطاعت از روح القدس نشأت می‌گرفت. اگر در آن موقعیت انتخاب متفاوتی داشتم، معتقدم که به نتیجه متفاوتی می‌انجامید. من شما را تشویق می‌کنم که به آن الهامات توجه کنید که گاهی به عنوان سخن گفتن روح القدس به ما شناخته نمی‌شوند.

چون پدر ماست، خداوند گاهی اوقات قوم خود را انضباط می‌کند. از طریق انضباط اوست که می‌بینیم فرزندان او هستیم (عبرانیان ۱۲: ۷-۸). بی‌شک برای ما راحت‌تر خواهد بود که حساب کوتاهی با خدا داشته باشیم و پیش از خواب به امور روز خود فکر کنیم. نسبت به پاک نگه داشتن قلب خود در پیشگاه خدا از طریق اعتراف و توبه روزانه از گناه حساس باشید. در برخی شرایط، روح خدا ممکن است از شما بخواهد که در برابر یک دوست صمیمی در گروه کوچک خود پاسخگو باشید؛ دوستی که بتواند در مورد یک عادت یا گناه خاص که برایتان چالش‌برانگیز است، به شما کمک کند. گشوده بودن به این شکل در برابر دیگران، فریب و ریاکاری را از بین می‌برد و به عنوان زرهی از عدالت در برابر حملات دشمن عمل می‌کند. ما این قدرت را داریم که زندگی صالحانه‌ای داشته باشیم، زیرا جایگاه درستی در پیشگاه خدا داریم. این چیزی است که یعقوب در مورد آسیب‌پذیر بودن در برابر سایر مسیحیان نوشت:

از این رو، گناهان خود را به یکدیگر اعتراف کنید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید. دعای شخص پارسا نیرومند و مؤثر است (یعقوب ۵: ۱۶).

سوالات تعامل گروهی کوچک:

- سوال ۳: بین «تقدس انتسابی» (وضعیت قانونی ما در مسیح) و «تقدس عملی» (اطاعت روزانه ما) تفاوت وجود دارد. دانستن اینکه شما از قبل ۱۰۰٪ مورد قبول خدا هستید، چه نیرویی به شما می‌دهد تا زندگی پاک و مطیعی داشته باشید؟
- سوال ۴: در داستان ماهیگیری کیت، او انتخاب کرد که غرامت بپردازد، حتی با اینکه از نظر قانونی مجبور نبود. چه زمانی بود که روح القدس وجدان شما را برای جبران اشتباهی در حق شخص دیگری برانگیخت؟ پس از آن چه اتفاقی برای آرامش روحانی شما افتاد؟

(۳) پاهایی که با انجیل مجهز شده‌اند

سپس پولس پاهای سرباز رومی را بررسی می‌کند. او «کالیگا» یا نیم‌بوت‌ها را می‌بیند که میخ‌هایی برای چسبندگی بهتر به زمین در هنگام نبرد دارند. بدون میخ‌های روی کفش، سرباز رومی در نبرد روی زمین لیز می‌خورد. اگر با خدا و آرامش خدا صلح نداشته باشیم، نمی‌توانیم در برابر دشمنان روحانی خود پایداری کنیم.

عیسی به عنوان واسطه بین خدا و انسان آمد. پولس نوشت که تنها یک واسطه بین خدا و انسان وجود دارد؛ آن شخص عیسی مسیح است (اول تیموتائوس ۲: ۵). ما نمی‌توانیم در برابر دشمن مقاومت کنیم، مگر آنکه آرامش خدا بر قلب‌هایمان حکمفرما باشد. هنگامی که انسانی از روح خدا دوباره متولد می‌شود (یوحنا ۳: ۳)، آرامشی عمیق و ریشه‌دار با خدا به سراغ او می‌آید و او در اعماق قلبش می‌داند که روحش در پیشگاه خدا آرام است. پولس رسول گفت،

بنابراین، از آنجا که به واسطه ایمان برایمان عدالت قائل شده‌ایم، به واسطه خداوندان عیسی مسیح با خدا در صلح هستیم (رومان ۵: ۱).

یک مسیحی نه تنها با خدا صلح دارد، بلکه آرامش خدا را نیز دریافت می‌کند: «آرامش را با شما می‌گذارم؛ آرامش خود را به شما می‌دهم» (یوحنا ۱۴: ۲۷). هنگامی که یک مؤمن به مسیح با خطری مرگبار روبرو می‌شود، آرامشی عمیق و استوار را تجربه می‌کند که فراتر از هر فهمی است.

اریک بارکر یک مبلغ مذهبی از بریتانیای کبیر بود که بیش از پنجاه سال را در پرتغال به موعظه انجیل گذراند و اغلب در شرایط نامساعدی به سر می‌برد. در طول جنگ جهانی دوم، اوضاع آنقدر بحرانی شد که او تصمیم گرفت همسر و هشت فرزندش را برای در امان ماندن به انگلستان بفرستد. خواهرش و سه فرزندش نیز با همان کشتی تخلیه شدند. بارکر برای انجام و تکمیل برخی امور مأموریت خود در آنجا ماند. یکشنبه پس از رفتن عزیزانش، او در برابر جماعت ایستاد و گفت: «همین الان خبر دریافت کردم که تمام خانواده‌ام به سلامت به خانه رسیده‌اند.» سپس طبق معمول به مراسم ادامه داد. بعداً، معنای کامل سخنانش برای مردم آشکار شد. او درست قبل از جلسه تلگرافی دریافت کرده بود که به او اطلاع می‌داد یک زیردریایی به کشتی torpedo زده و همه سرنشینان آن غرق شده‌اند. با وجود اندوه فراوانش، بارکر می‌دانست که همه سرنشینان آن کشتی مؤمن بودند و این آگاهی که خانواده‌اش در سعادت بهشت به سر می‌برند، به او این توانایی را داد که بر شرایط خود غلبه کند. خدا به ما وعده زندگی عاری از سختی نمی‌دهد، اما وعده می‌دهد که ایام ما در دستان اوست (مزمور ۳۱: ۱۵). معجزه واقعی در این داستان آن است که خدا در چنین زمانی به او آرامش بخشید.

همه در جستجوی صلح هستند، چیزی که هر روز دست‌نیافتنی‌تر می‌شود. مردم اغلب زمانی به مسیح روی می‌آورند که صلح یک مسیحی را در میان شرایط دشوار مشاهده می‌کنند. همه آرزوی چنین صلحی را دارند، چیزی که وقتی در زندگی خود به آن دست می‌یابید، به‌ویژه در دوران‌های پر آشوب، کاملاً مشهود است.

و آرامش خدا که فراتر از هر فهمی است، دل‌ها و افکار شما را در مسیح یسوع پاس خواهد داشت (فیلیپیان ۴: ۷).

سوالات تعامل گروهی کوچک:

- سوال ۵: چگونه سرباز رومی برای جلوگیری از لیز خوردن در هنگام حمله طراحی شده بود. اضطراب، نگرانی و ترس چگونه باعث می‌شوند که یک مؤمن در نبردهای روحانی «تعادل خود را از دست بدهد»؟

- سؤال ۶: داستان مبلغ اریک بارکر، آرامشی ماوراءالطبیعی را نشان می‌دهد که منطق انسانی را به چالش می‌کشد. آیا تا به حال لحظه‌ای را تجربه کرده‌اید که خدا در میان یک بحران یا فاجعه، آرامشی عمیق و غیرمنتظره به شما عطا کرده باشد؟ آن تجربه را به اشتراک بگذارید.

(۴) سپر ایمان

سپر رومی که پولس در اتفاقی که در آن بود مشاهده می‌کرد، «اسکوتوم» (scutum) بود؛ سپری به اندازه در که یک سرباز رومی می‌توانست در پشت آن کل بدن خود را هنگام پرتاب شدن تیرها، نیزه‌ها و پرتابه‌های آتشین به سوی خود، پنهان کند. این سپر تقریباً ۴ فوت ارتفاع و ۲.۵ فوت عرض داشت. از دو لایه چوب لامينیت‌شده تشکیل شده بود و روی آن با پوست حیوان، کتان و آهن پوشانده شده بود. هنگامی که یک تیر آتشین یا تیری سپر را می‌شکافت، آتش با فرو رفتن آن در سپر خاموش می‌شد.

پولس ایمان مسیحی را به شکل یک سپر روحانی به تصویر می‌کشد. هنگامی که دشمن پیکی از سرزنش، وسوسه، گناه یا هر گناه دیگری را از ترکش خود رها می‌کند، مسیحی با ایمان به خدا پاسخ می‌دهد. ایمان چیست؟ ایمان «یقین به آنچه امید داریم و قطعیت در آنچه نمی‌بینیم» است (عبرانیان ۱۱: ۱).

ما نمی‌توانیم منابع آسمانی در اختیار خود را ببینیم، اما با ایمان مطمئنیم که خدا با ماست و وعده داده است که هرگز ما را ترک نخواهد کرد و رها نخواهد ساخت (عبرانیان ۵: ۱۳). وقتی حقیقت آن وعده را درک کنیم، می‌توانیم تمام چالش‌هایی را که دشمن پیش روی ما می‌گذارد، تحمل کنیم. ایمان ما را از دروغ‌ها و دلسردی‌هایی که می‌توانند به آسانی به ما آسیب برسانند، محافظت می‌کند. این ایمان دیدگاه ما را تغییر می‌دهد، همه چیز را که می‌بینیم رنگ‌آمیزی می‌کند و آن را از خلال سپر ایمان فیلتر می‌کند و تیرهای زهر آگین را پیش از آنکه در قلب‌هایمان بنشینند و ما را مسموم کنند، از بین می‌برد.

موضوع دیگری که ممکن است در ذهن پولس بوده باشد، نحوه استفاده سربازان رومی از سپرهایشان بود. آنها به عنوان یک واحد منسجم حرکت می‌کردند و سپرهای خود را به هم قلاب می‌کردند تا تمام اطراف خود را بپوشانند، بنابراین در حین پیشروی از تیرها در امان می‌ماندند. به همین ترتیب، ما نیز باید مراقب یکدیگر باشیم. هنگامی که در نبرد ایمان شرکت می‌کنیم، به یکدیگر سود می‌رسانیم. با گفتن حقیقت در محبت و مراقبت از یکدیگر، مراقب برادر و خواهر خود در مسیح باشیم. ما باید «با شادان شادمان باشیم و با اندوهگینان اندوهگین» (رومان ۱۲: ۱۵). هنگامی که به این ترتیب از یکدیگر حمایت می‌کنیم، اثر بخشی یکدیگر را در نبرد روحانی که با هم با آن روبرو هستیم، افزایش می‌دهیم. ما فقط یک «ارتش تک‌نفره» نیستیم؛ ما ارتشی متشکل از اعضای بسیاری هستیم که یک فرمانده نجاتمان دارد.

سوالات تعامل گروهی کوچک:

- سؤال ۷: «تیرهای آتشین» شیطان اغلب به شکل افکار ناگهانی ظاهر می‌شوند: «خدا تو را دوست ندارد»، «تو هرگز بر این گناه غلبه نخواهی کرد»، یا «تو یک شکست‌خورده‌ای». ایمان فعال به وعده‌های خدا دقیقاً چگونه به عنوان سپری عمل می‌کند تا این افکار را بگیرد و خاموش کند؟
- سؤال ۸: سربازان رومی سپرهای خود را برای ایمنی جمعی به هم قلاب می‌کردند. عملاً «قلاب کردن سپرها» با سایر مؤمنان در گروه کوچک یا کلیسای محلی‌تان چگونه است وقتی کسی در حال تجربه یک حمله روحانی شدید است؟

(۵) کلاه نجات

پنجمین قطعه زرهی که پولس به آن اشاره می‌کند، کلاه ایمنی رومی است. او آن را کلاه نجات توصیف می‌کند. شاید پولس می‌خواهد بگوید که دشمن در جنگ روحانی عمده‌تاً ذهن را هدف قرار می‌دهد. حمله دشمن، به‌ویژه علیه یک مؤمن جوان و نابالغ، اغلب با هدف انکار خود وجود خدای نجات‌بخش است. تردیدها مانند شمشیری که به سر می‌کوبد، به پرواز درمی‌آیند. در آن لحظه، شما نمی‌خواهید به جای کلاه ایمنی‌ای که از سوی مسئول تدارکات آسمانی فراهم شده، کیسه‌ای روی سرتان باشد.

اطمینان نجات از ذهن محافظت می‌کند. گواهی درونی روح مبنی بر اینکه ما فرزندان خدا هستیم، از ذهن انسان محافظت می‌کند، درست همان‌طور که کلاهخود از سر محافظت می‌کند: «**خود روح با روح ما شهادت می‌دهد که ما فرزندان خدا هستیم**» (رومیان ۸: ۱۶). ما می‌توانیم با این آگاهی که هیچ چیز نمی‌تواند ما را از محبت خدا جدا کند، به هر حمله شیطانی مقابله کنیم. فارغ از هر آزمون یا سختی، آزار و اذیت، قحطی، خطر یا شمشیری که زندگی پیش روی ما می‌گذارد، ما می‌دانیم که به واسطه او که ما را دوست دارد، فاتحانی بیش هستیم. پولس می‌نویسد:

۳۸ زیرا من یقین دارم که نه مرگ و نه زندگی، نه فرشتگان و نه شیاطین، نه زمان حال و نه آینده، و نه هیچ قدرت دیگری، ۳۹ نه ارتفاع و نه عمق، و نه هیچ چیز دیگری در تمام آفرینش، نمی‌تواند ما را از محبت خدا که در مسیح عیسی، خداوند ما، هست جدا سازد (رومیان ۸: ۳۸-۳۹).

وقتی در اعماق وجودمان بدانیم که هیچ چیز نمی‌تواند ما را از محبت خدا جدا کند—حتی قوای شیطانی، فرشتگان شریر یا شیاطین—ذهن ما در خداوند محکم و استوار می‌ماند. ذهن ما مهم‌ترین میدان نبرد است، به همین دلیل ضروری است که در نبرد بر سر افکارمان پیروز شویم. برای پوشاندن و محافظت از ذهن خود با کلاهخود نجات، خود را در حقیقت کلام خدا غوطه‌ور می‌کنیم: نجات ما کامل است و به خود ما بستگی ندارد. این کاری است تمام‌شده که خدا برای ما به انجام رسانده است.

کاربرد در زندگی: چگونه هر روز زره خدا را بپوشیم

مطالعه زره خدا آموزنده است، اما تنها در صورتی از ما محافظت می‌کند که آن را فعالانه به کار ببریم. از آنجا که این زره نمایانگر **خصال روحانی** است که خدا عطا فرموده، «پوشیدن» آن مستلزم عادات هدفمند روزانه است. در اینجا نحوه‌ی کاربرد عملی این مطالعه در زندگی‌تان از امروز آورده شده است:

- **افکار خود را حسابرسی کنید (کلاه خود و کمر بند):** وقتی موجی از اضطراب، احساس ناکافی بودن یا وسوسه ناگهانی را احساس می‌کنید، آن را به عنوان فکر خودتان نپذیرید. آن را متوقف کرده و فیلتر کنید. بپرسید: «آیا این با حقیقت کلام خدا همخوانی دارد؟» اگر این یک اتهام است (مثلاً «تو یک مسیحی افتضاح هستی»)، عمداً با صدای بلند اعلام کنید که عدالت منسوب‌شده مسیح، دفاع شماست.
- **حساب‌های خود را با خدا تسویه کنید (سینه‌بند):** نگذارید آفتاب بر گناهی که اعتراف نشده یا درگیری‌ای که حل نشده است غروب کند. گناهی که اعتراف نشده مانند پارگی در سینه‌بند شما عمل می‌کند و به دشمن راه ورود می‌دهد. یک بازبینی شبانه را تمرین کنید: لغزش‌های خود را به خدا اعتراف کنید، بخشش خالص او را دریافت کنید و به سرعت به دیگران جبران خسارت کنید.
- **«دایره سپر» خود را بیابید (ایمان به هم پیوسته):** شما نمی‌توانید به تنهایی در نبرد روحانی پیروز شوید. متعهد به یک گروه کوچک هفتگی یا یک شریک پاسخگویی شوید. به آنها اجازه دهید تا به دنبال شکاف‌هایی در زره شما بگردند و شما نیز همین کار را برای آنها انجام دهید. هنگامی که بحرانی پیش می‌آید، عمداً با آنها تماس بگیرید و از آنها بخواهید برایتان دعا کنند تا سپرتان را بالا نگه دارید.

در پایان این مطالعه، از شما دعوت می‌کنم تا در نظر بگیرید که در این زمان، کدام بخش از زره دفاعی روحانی خود را بیش از همه نیاز به تقویت دارید. برای کسانی از شما که ویدیو را در خانه تماشا می‌کنید، ممکن است بخواهید به گروه‌های دو یا سه نفره تقسیم شوید و پس از به اشتراک گذاشتن نیازهای روحانی خود، برای یکدیگر دعا کنید.

دعا: ای پدر، بار دیگر به پیش فرزندان خود بیایید که امروز این کلمات را می‌خوانند. آنها را از شرّ شیطان محافظت فرمایید. امروز به آنها پُرشدن تازه‌ای از روح خود عطا فرمایید. به فرزندان خود یاری رسانید تا جایگاه خدمت خود را در بدن مسیح بیابند و یکدیگر را حمایت و تقویت کنند. ما را قادر سازید تا همان‌طور که شما ما را بخشیده‌اید، دیگران را ببخشیم. آمین.

کیت توماس

وبسایت: www.groupbiblestudy.com

ایمیل: keiththomas@groupbiblestudy.com
یوتیوب: <https://www.youtube.com/@keiththomas7/videos>